Sanda for los

Duûrtas. 81, 1. — 2) adj. zur Askese (तपस्) oder zu den Asketen (तपस्) in Beziehung stehend: तापसं स्रतमासित्य R. Gora. 2, 52, 5. — 3) m. a) N. pr. oder Bein. (त्तात्मापसः) eines Hotar Pankav. Br. 25, 15. — b) ein best. Vogel, Ardea nivea (वक्त) Rigan. im CKDa. — c) eine Art Zuckerrohr Suça. 1, 186, 15. 187, 2. — d) eine best. Pflanze (s. दमनका) Rigan. — 4) f. ई N. zweier Pflanzen: a) Curcuma Zedoaria Resc. — b) = त्रदामी-सी (deren haariger Stängel mit der त्रदा der Büsser verglichen wird) Nieh. Pr. — 5) n. = तमालपस्र Rigan. im CKDa.; vgl. तापसत्र.

तापसञ (ता॰ + जा) n. das Blatt der Laurus Cassia Nien. Pn. तापसत् (ता॰ + त॰) m. der Baum der Asketen, Terminalia Catappa

(s. इङ्गुद) oder Putranjiva (पुत्रंजीव) Roxburghii Wall. AK. 2,4,2,26. तापसद्भ (ता॰ → दम) m. dass. H. 1143.

तापसदुमसंनिभा (ता॰ + सं॰) f. ein best. Strauch, = गर्भदात्री Riéan. im CKDa.

तापसपन्नी (ता॰ + पन्न) f. N. einer Pflanze, Artemisia indica Willd., Riéan. im ÇKDa. (u. ट्रमन्त). ॰पन्न Nigh. Pa. nach ders. Aut.

तापसंत्रिय (ता॰ + त्रिय) den Asketen lieb, 1) m. N. eines Baumes, Buchanania latifolia Roxb. (त्रियाल) Riéan. im ÇKDa. Vgl. तापसेष्ट. — 2) f. ह्या a) eine Art Zuckerrohr Nieb. Pa. — b) Weinbeere (हाला) Riéan. im ÇKDa. — c) Ganitrus sphaerica Gaertn. (हिहाल) Nieb. Pa. Wohl nur eine Verwechselung von हिहाल mit हाला.

तापसवृत्त (ता° + वृत्त) m. = तापसत्तृ Suça. 1,138,13. 2,106,18. तापसेष्ठ (तापस + रृष्ट) m. = तापसित्रय m. Niga. Pa.

लापस्य (von तापस) n. der Stand eines Asketen, Büssers M. 1, 114. MBn. 3, 16000. 5, 6019. 7337. 16, 250. R. 2, 22, 27.

तापक्र (ताप + क्र्) 1) adj. Hitze u. s. w. fortnehmend. — 2) t. ई ein best. Gericht: चृते क्रिंद्रा संयुक्ता माषाणा भर्त येद्दरी:। तपुड़लां ग्रापि निर्धी-तान्सक्व परिभर्त्रपत्॥ सिद्धियोग्यं जलं तत्र प्रतिप्य कुशलः पचेत्। लव-णाईकिक्ट्युनि मात्रपा तत्र निःतिपेत् (sic)॥ एषा सिद्धि समापाता प्राक्ता तापक्री कुरी:। Вийүлра. im ÇKDa.

तापायन (von ताप) m. pl. N. einer Schule der VS. Ind. St. 3, 262. 264. तापनीय v. l.

तापिक इ. जल ्

तापिट्क m. Xanthochymus pictorius Rowb. (s. तमाल) AK. 2,4,2,48. H. 1146, v. l. Gir. 11, 11.

तापिञ्क् m. dass. H. 1146.

तापिञ्ज 1) m. dass. Taik. 3,3,395. Bhar. zu AK. ÇKDr. — 2) n. = तापीञ, ताप्य Schwefelkies u. s. w. Riéan. im ÇKDr.

तापिन् (von तप् oder ताप) 1) adj. Hitze —, Qual erleidend u. s. w. — 2) m. ein Buddha Trik. 1,1,8. — 3) f. myst. Bez. des Buchstabens व Ind. St. 2,316. — Vgl. u. जलतापिक.

तापीज (तापी + ज) 1) adj. an der Tap1 sich erzeugend, dort vorkommend: मात्तिकं धातुं तापीजममृतापमम् Suça. 2,84,7. — 2) subst. a) Schwefelkies oder eine andere mineralische Substanz (vgl. u. 1.). — b) eine Art Edelstein (सस्यक) Nicu. Pa.

तापीसमुद्रव (तापी + स°) 1) adj. = तापीज. - 2) subst. = तापीज

तापश्चरतीर्थ (ताप-ईश्चर् + तीर्थ) n. N. pr. eines Tirtha Çıva-P. in

Verz. d. Oxf. H. 66, b, 44.

ताया (von ताया) = तायाज Schwefelkies Nies. Pa. m. H. 1088. n. Rat-

ताप्युत्थमंत्रक (तापी - उत्थ + मंत्रा) n. dass. Ratham. im ÇKDn. तार्बुव n. ein best. Mittel gegen Gift (?) AV. 5,13,10.

ताम (von तम्) m. 1) = भीषण m. Aéajapāla im ÇKDr. an object of terror Wils. — 2) = राष Fehler, Versehen Aéajap. — 3) anxiety, distress. — 4) desire Wils.

নান্ n. 1) Wasser. — 2) geschmolzene Butter Rudal bei Bran. zu AK. CKDn. — Ein aus নান্য geschlossenes Wort.

ताम (से 1) n. a) Loins Ućéval. zu Unîdis. 3,117. AK. 1,2,2,3,3.

Taik. 3,3,445. H. 1161. an. 4,827. Med. s. 52. MBn. 3,11580. Hariv.

5771. R. 3,76,14. Ragn. 6,37.9,12. Pańkat. I,107. Amar. 70.88. Kât.

5. Am Ende eines adj. comp. f. शा Ragn. 9,36. — b) Gold Taik. H. an. m. Med. — c) Kupfer (vgl. ताच) H. an. Med. — d) N. eines Metrums (4 Mal — — — — — — — ) Colebr. Misc. Ess. II, 160 (VII, 23). 164. — 2) m. (als N. des Loins; vgl. AK. 2,5,22) eine Art Kranich, Ardea sibirica ÇKDr. — 3) f. \$ Loinsteich MBn. 4,220. — Nach dem Schol. zu Ġaim. ein in der ersten Bed. schon im Veda vorkommendes barbarisches Wort; s. Colebr. Misc. Ess. I, 315. Das Wort klingt an das gleichlautende सार्स an.

तामलकी f. N. eines Baumes, Flacourtia cataphracta Roab., AK. 2,4,4,15. Suga. 2,417,21. 418,11. 499,19. — Vgl. in Bezug auf die Form des Wortes श्रामलक, ेकी.

तामलित 1) m. pl. N. pr. eines im Süden von Bengalen wohnenden Volkes AV. Paric. in Verz. d. B. H. 93. — 2) n. N. pr. der von diesem Volke bewohnten Stadt und Gebiets, heut zu Tage Tamoluk genannt, Trik. 2, 1, 11. H. 979. LIA. I,145, N. तामलिसक Varâh. Bah. S. 14,7(8), v. l. ्राजन् VJUTP. 92. Auch ेलिसी f. Trik. H. Varâh. Bah. S. 10,14, v. l. Nebenformen: तमालिसी, तामलिस, द्रामलिस; vgl. auch तमालिका, तमालिकी.

1. तामस (von तमस) 1) adj. f. \$ a) finster: रात्रि AK. 1,1,2,5. — b) zum Guṇa तमस, zur Finsterniss, zum Irrthum, zur Unwissenheit in Beziehung stehend M. 12, 83. 85. 40.42. fgg. Bhag. 7, 12. 14, 18. 17, 2. MBH. 14, 1017. Simeljak. 23. 25. Tattvas. 7. Sugr. 1, 130, 4. 192, 9. 312, 21. 329, 14. Mâlav. 1. Bhâg. P. 2, 5, 24. Prab. 50, 1. — 2) m. a) Bösewicht. — b) Schlange H. an. 3,748. Med. s. 24. — c) Ewie (Nachtvogel) Riéan. im ÇKDr. — d) N. pr. des 4ten Manu M. 1,62. Harv. 409. 427. fgg. VP. 262. Bhâg. P. 5,1,28. 8,1,27. — e) N. pr. eines Wesens im Gefolge von Çiva Vjâpi zu H. 210; vgl. Harv. Langl. I, 513. — 3) f. \$ a) Nacht Trik. 3,3,445. H. ç. 18. H. an. Med. Riéa-Tar. 1,137 (?). — b) Schlaf H. ç. 88. — c) Bein. der Durgå Trik. 1,1,54. 3,3,445. H. ç. 47. H. an. Med. — d) N. pr. eines Flusses MBH. 6,329. VP. 184. — e) = जटामेसि होईan. im CKDa. Fehlerhaft für तायसी. — 4) n. Finsterniss, s. सन्ध्

2. तामस (von 1. तामस 2, d) adj. sum Manu Tâmasa in Besiehung stehend: ह्या Baie. P. 8,1,28.

तामसकीलक (ता° + की°) m. Bez. gewisser Ketu (s. केतु ७): ताम-